

پروُن سوگین

کیف

شخصی ابتکارات

ББК 84(5Тад-6Гор)

УДК 811-81'272-81'354=221.32

Б 30

پروون سوگین

بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ
آزادبڼ گړډیچن از روسی زف تر خرنونے زف.
کیف، شخصی ابتکارات، ۲۰۱۷. – ۸۴ صفحه

داستانهای ایرانی
بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ
حکایت به زبان شغنانی از زبان روسی
کیف، ابتکارات شخصی، ۲۰۱۷. – ۸۴ صفحه

**Қиссаҳои Субҳӣ,
Бахтоваршоев А.Ш.
Ҳикоят ба забони шугнонӣ аз забони русӣ.
Киев, Ибтикороти шахсӣ, 2017. – 84 с.**

**Персидские сказки,
Госиздательство художественной литературы, М.: 1956.**

**Пересказ на шугнанский язык Бахтоваршоева А.Ш.
Киев, Частная инициатива, 2017. – 84 с.**

©Бахтоваршоев А.Ш., 2017

بخت آورشاه یف ع.ش. ، ۲۰۱۷

پروں سوگین

گرڈپنچن اس روسی تر سریلیک: بخت آورشاه یف علی گوهر شاہ حیدرویچ

گرڈپنچن اس سریلیک تر خرنونے: سرورشاه ارکان

فرت ارہی فراد

فُدج نہ فُدج یے چارک فُدج. ایلاہف-رد یو فُدج معلوم ہر رھنگ پیر، ایلاہف-رد ہر رھنگ خلیفہ، ات ایلاہف-رد ہر رھنگ ملا. وے-ند فُخ یے فز ات یے چند مَر. یو یے تو سال تے اس وَم خو فز اُخمد چورج بنیادا، ہر وختے خبمکبن وَم خبم تیر خہ ربورج، ات دوس-پوس گھپ ڈند، ہر وخت فبگہ خہ سُدج. ات یے مہب، بہار دورہ، اس وے سحر وے، بارونے دخنہ، یو غل تر خو چیدہج بنہر مابین فہ تیزد، اس کوہ تیر وابست صاف ژرنٹ چرخہ. ید چرخہ خوند چیدپن(چدپن) ات باغبن تر تیر زبینت، خوند چھخت جے خہمب گچہ یین فہ نرجیست خو فرنیٹ خو تر دے بنہر مابین خو ڈید وے ترپاڈ. یو بیچارہ خو سپارت ات ین وے فز ات وے مال قتیر صغیرہ رسبن. بعدے وے کارنگے یہ چاست، وَم-ند بن رپڈج یے فز ات ڈو-ارہی مَر، لوُفد خُرد، ید فز لپ تر وڈ-ترم زبینت، وُز تہ دَم چینتاو نہ فہر ڈیم، مگم دَم شیچ پرڈہم، مو-رد بن دھڈ مرین بہس. بعد پرڈید وَم خو یے خیاط ہمسایہ-ارد.

ید خیاط تر وَم فز خوش سُنت، یعنے شیچ تَش ہر مہبٹ ڈوُخ-اُم دم ات بنوُفد تہ مو-ند سوُد. بعد تہ کُنم اس وندے پھی، گرڈہ تہ مَس پیخ-اُم، اتہ قوتے لایمُت تہ مو-رد ات مو ارہی پَخین-ارد ہر مہبٹ تہ پیڈا سوُد.

وے یے گہ مہبٹے خو سر خدیر پُخ رماد وَم پنیداو. یو یے یاد وَم تیر اس خدہر وُڈ، یمند بشہند واپس خہ فُد، بعدے تا بنوُمبُخ وَم پنید. یہ یے دس لپ واپس خود ادے، وَم قیچ قہپ دستور تھچک سُنت. خیر درو نیست ات، یو یے لاغ پے لاغ اس وَم سوال چود:

- آہ فزک، سپر-ت سُنت-آ؟

بنا کھند یہ جواب ڈاد:

- وُز-اُم دس سپر-ادے، ہر مو قیچ یے پھرک-ارد جای نہ فز یے!

یو صاف حیرون سُنت، خرھنگ فز گھپ ڈید، اتہ، بعد وے بیاد ڈاد-ادے، یہ پرا خلیفہ- یند فُد، ات دے جہت دوس تر خو یاد خو لوُفد:

- دس خہ فبڈ، لپ بشہند، تاید-اُم تر خو چید!

یو یے وَم فز فہنک-اند انجوُفد خو فودے وَم تر بسُڈ خو پے ستنک-اندے وَم قیست. بعد دپد تر چید. وے تہتے اس وے پببخت:

- آہ تہت، یہ فز سپر سُنت-آ؟

جوابے ڈاد:

- وُن، (یہ ۴) دِس سبِر سَت-ادے، ہر وم قیچ یے پھرک-ارد مِس جای نہ ربد.

وے تھت اس چید نبتوید خو روون سَت تر بسنڈ، وے خو پُخ گھپ سَنج ڈنداو. پوند-اند یو تر بسنڈ قریب سَت ات خُرَدب تہ گھپ ڈید:

- شیچ مے بیز-بیز-اند خرہنگ فہم اُم، کو ید مو قُر سبِر-آ-نی؟

ات ومند فقط ید سر آخرون گھپ یت تر وم غور، گمونه چود پببئخپن تہ وم: - آہ قُر، سبِر-ات-آ-نی؟
بعد یو نو ترم فریبیت ات یہ یے لود:

- آ-را خرہنگ-اُم وُز فھرڈنخ سبِر سبتاؤ؟ تو پُخے مو یاد خو بسای-اندے مو ڈاد مئخ. وُز زبن-اُم ترود، زبن-اُم ترم، ات بسای-ارد چیز قُرنداو بافت؟ یہ قہنیک دراز قُد، ار وئڈ-اُم خو فریبیت خو دوسک-اُم بئخ دوند پرابنچ. اگہ نی، صاف-اُم سرغ ڈنخت!

وے تھتے دے بئد خو وے قھر سفید. بعدے سوتہ زابنت خو فریبیت خو خدیر پُخ تے. پرا وے جے ڈند قُد خو، دوسے الاحول چود خو لودے وے-رد:

- تو چیز جھت مو-رد یروغ لوقے؟ خئر وُز-اُم تو رماد بشہندب قُر پئیداو، ات تو-ت نہ فہم تَر پد چیر چورج. فورجت وم مرخونج-اب.

وے پُخے خواہیں چود لوقد، ید کار دِسگہ نست، اتہ چوبنتے وے تھت قھر لب سفیڈچ، بعدے یے چیز-اب نہ لود. وے تھتے گمون چود، ید یے چیز-اب اہتراز نہ کبنت، پس مو گھپ راست، بعدے لوقج:

- ساؤ، ہر جا شیچ خہ ساؤے. خُڈای-ارد مِس معلّم، تو-ت غلہ، سہ شیچ خُبب خُرد خرچ قُرے!

وے پُخ چاست، ہلاج نست، خو قُج پونساک پببئد خو بنہب-آ-بنہب تیزد.

وے یے گہ مئب کِریا فریبیت تر ماہینے پُخ.

- آہ تھت، - لودے وے-رد یو خیاط،- تو خو خدیر قُراد دستور خطا کار مہک. دم قُر تر دِس جای پئیداو یاس ادے، یمند وائس فنہ قُبد، لہک ید خو سبِر کبنت.

یوہے یاد وم تر دہبنتک. تا بنومبُخے وم پئید. خیر نیست-اردے وم پببئخت:

- قُرک، سبِر-ات-سَت-آ-نی؟ اگہ سبِر-ات خہ سیخ، روون ساؤام، تی اُم تر چید.

یہ یے لود:

- وُن، دِس سبِر اُم سیخ ادے، تر وائس اچگہ چیبنتاؤ مو-رد نہ فارت!

یو یے وم فز فود خو یے ستنک اندے تر بنڈ وم فیست.

- آہ تہت، یہ فز سپر ست-آ؟

وے پُخے جواب ڈاد:

- ون آہ تہت، یہ دس سپر ست-ادے، تر واین اچگہ وم-ارد چینتاوے نہ فارت!

وے تہت لود:

- کو سأم، خُبب اس وم فز پینخ أم، سپر یہ یا ئی؟

پد خیاط یت تر بنڈ خو اس وم فزے پینخت:

- آہ فزک، تو-ت سپر-آ-ئی؟

یہ فزے جواب ڈاد:

- آگہ تو گُمون خہ کنے، باغ دہوال تے مس واین روی ڈب، پس وُز-أم مس سپر. خئر یو یے مو فچ

اس باغ دہوال خبز-اند ڈاد منخ، وُز وے دہوال بیر-اند واین سکر-نست، پے دہوال زین-نست،
درختن خہنچک بن-بن بلند، ار باغ فہنک مو نہ لہکنست، وُز چیر-أم؟ مرخونج-اب-ے وژپ
مو تر چید.

وے تہتے دے بند خو فاگہ وے قہر سفید. بعدے سوتہ زابنت خو فریبت دے خو مابینے پُخ تے. پرا
وے چے ڈند فُد خو، فاگہ یے دوس الاحول چود خو لودے ورد:

- تو چیز-ارد مو-رد دروغ لوقے؟ نہ لود-أم نہ تو-رد:" دم فز تر دس جای پئیداو یاس ادی، یمند
واین فنہ فب، لہک پد خو سپر کبنت!" چیز جہت تو مو گہپ نہ نروغے؟ جدوم سبب تے پد فز
نخرہج؟ بعد فہند گہ مس ڈھڈے! پد تو کار هر رھنگ زھم ارد نمک خہ پر پینبن!

وے پُخ چوبنت، وے تہت قہر لپ سفیڈج، یے چیز-اب-ے زھرہ نہ چود لوقداو، ات وے تہتے فا
گُمون چود، ادے نا حق ات دے جہت قرار. بعدے لود:

- ساو، هر جا خہ ساوے، تو پناہ بر مولا! ساو، تو دے خود ریو لشک فیے، تو-ت مس رخصت!

یی ڈیوئم پُخ مس مجبور ست، اس چید تیزد.

دے یے گہ مہب نوبت یت تر دے فشتیر. وے دادے روبرا وے چود:

- آہ تہت، تو دہف خو فرادھر پوند مه زنز! ڈو مہب اند فز خو سپر چیداو نہ فہرڈب. تر دس جای

وم یاس، لہک یہ ہم سپر خو کبنت، ہم خو ٹینہ گے فریرد.

یوہیے لود:

- آہ تہت، بشہند.

بعدے یاد وم خہیک خیز، ارم ہم وائس لپے زار فُذات، ہم قریبٹ بَنَخ. یہ فُز تا بنومبَخ چَرا چود،
بعدے بَنَخ گہ مس برابست خو پورہ یبٹ قونے سَت.

یوہیے وم پببخت:

- فُزک، سپر-ت-سَت-آ؟

لودے:

- دِس سپر-اُم، خو کھل خہم ڈنداو نہ فہرڈیم، مگم تر چیدہج خہ ساوأم، فُک وخت نُسک پے آسمون
کُنم

- دِس خہ فُبد، وژ فُخہم تر چید،- لودے یو غِدہ.

یبتین، وم فُزے تر بِنڈُ یاد، خُبٹ دِبد تر چید. وے تہتے پببخت:

- آہ تہت، یہ فُز سپر سَت-آ؟

یوہیے جواب ڈاد:

- آ تہت ات چیز، یہ دِس سپر سَت ادے، خو نُسکے دگہ ار زمہڈ خمببنتاو نہ فہرڈاد.

وے تہتے لود:

- خَبس کار! اتہ کو سَام، خُبٹ دے چِسُم.

بعد سَت خو پببختے وم:

فُزک، سپر-ت-آ؟

آہ-را خہیک تیر وائس خہ یبچ-ت، وُز-اُم سپر فُخ-ت. ید تو پُخے مو پچوند خیز-اند پے یے بَنر فیسٹ
خو وُز-اُم بہ غیر اس خست جہر ات خہیک یے چیز گہ نہ وینت. بِنشُر اُم مس نِسٹ، بَنر ات شوڈ خہم.

دے چارک فہر فاگہ سفید خو، خو فِستیر پُخے مس اس چید(چید-اند ۴) حی چود.

ید خیاط خالے دم فُز قتے رِبد. بعد وے یے گہ مِبٹے وم-رد لود:

- یدہ، نُر تہ وُز خُبٹ تو یاس-اُم پنیداو، تو-ت تا شچبَخ ہر رہنگ روزہ یند فُذ، اتہ اس نُر اند ید تو

ناوخت رمضون تیار ات، تو-ند اییوم! تو تہ نُر اُکمندب صاف سپر ساوے!

یویے یاد وم تر دهنبت، هر جای بشهند واین وینت ات، یمندے وم پئید. تر فبگه یردے وم-رد سوال
ڈاد:

- اَ فَرَك، سبَر-ت-سَت-آ؟

لودے:

- وُز-اُم دس سبَر ادهے، یر هفته ته بنا مو-رد یر چیز-اَب خیداو نه فارت!

پد خیاط خوش سَت خو فودے وم تر بسنڈ. پرا اس تر چید تیداو خو عادت قتیر وم پئبخت:

- فَرَك، سبَر-ت-سَت-آ؟

اته قاق ڈارگ ته خهم ڈند نه بافت، ده جهت یر فَر نه فهر ڈاد خو پراکے فئل(فعل) پوند انجیفاو. وم
خاطره سستے زار فُذ(ف.ا.د.م)، عقل ات فراستین مس وم قته دوند بشهند بلد نه فُذ(ف.ا.د.م)، ات وم
بیاذ نه رپد، پرایے(پراکے) یر چیز لوفج. بعدے دروغ لوفداو سر چود:

- خه رهنگ وُز سبَر فیم؟ تر شوره زار-بن مو یاد، ات ترم واین نست! وُز ترم ئیر خهم-آه؟

پد خیاط حیرون سَت. وه بیاذ ڈاد، آرا پد فَر خلیفه تریبت-اند فح، اته فیکه جبف دم دروغ لوفد دهر ڈ
دم انجیفا. واویلا! خه رهنگے یو رنوبنت، ادهے- "با ماه شینی، ماه شوی، با دیگ شینی، سیاه شوی!"
وه پخبین بن راست گهپ ڈاڈج، ات یویے بی درک-اَب اس چید(چید-اند) وبف حی چورج.

- آهه، فَره شیچ کة، نو-رد-اُم فهمت، توت خه رهنگ هج فح!- لوفچے وم-رد. - وُز ته-ش(ته-
شیچ) تو جزا ڈهم!. اس دستے تو-ی-اُم خو پخبین سرگردون چود، نه فهمم، وهڈبن شیچ که-دند.
دس جزا ته تو ڈهم، لهک پد فُکب-ارد معلوم سُد، لهک تو دس رسوا ساو ادهے، دگه بین-ارد سو پد
سبهق ات سوگ-اند مس پد نفشچک ات لوفجک سُد!

وه یر مېب گه یو خیاط یت تر بسنڈ. وه جه فُذ صهبون ات دلَقهنک اند بَنخ ات بون تئببجک تنغ.
بعدے وم کهل-ارد چود دوسیک بَنخ، دوسے یم-ارد مالت صهبون خو بعدے تنغ زانبت خو ڈاده وم
کهل ڈانبخ فُک(فُکب) تنغ. یر سَت کل. بعدے قمچے زانبت خو ڈو-ارهی قمچے یر وم نو ڈاد ات،
یر یر وم ستنک اس بُن چود خو رخاست. یر فهبن اس ستنک جدا سَت ات، یر فَر ئیماو گهنبت. اس
وم ده بسنڈ پوند تیر غبار دوند رپد.

"پده، خو پخبین اُم اس خو نا فهمے حیر چود، دم فَر-ارد-اُم مس وم بهبن یر لهف دهک چود خو پد
رخاست، اته وُز-اُم خُبب تاقه-ب رپد"- چُرته ڈاد پد خیاط. - "شیچ چیر-اُم؟ مو کارخانه خاله، یر
چهه نست، نه فهم-اُم، تر چدوم طرف حرکت-اُم، نه فهم-اُم، خه رهنگ حال مو-ند!"

ده خیاط کارنگه دسگه سَت. ات ده پخبین کاربن ته شیچ یمه فهم-اُم، تر که-بن فریبت.

پد دے خدیر پُخ سُت تر یے گہ بنہر۔ بعد سُت بناگِرد مس گر-ارد۔ یو مس گرے چوبنت، وے غِذہ کھل بہ زبب کار کِبت، بعدے ہر چیز خُبث خہ فہمت، وے یے اُخمند چود، تا اک وے جای پخے وے فود، لہک یو وستاڈ-اندر اس وے پرا ڈپد۔

یے مہب یو یت تر خو وستاڈ خیز خو لودے:

- آہ وستاڈ، اجازت ڈھڈ، خو خایین تو-رد لوم!
- گھپ ڈہ- یو وستاڈے لود۔
- مو-رد اجازت ڈھڈ، تو ڈستے بہ کُتُم خو وژفخ اُم تر خو بنہر۔ سَام، خو تہت ات خو فِرادھر احوال فہم-اُم، وھڈپن کو چہ رھنگ۔

یو وستاڈے لود:

- بشھند، تو پناہ بر مولا! ہر جایت رووان خہ، ساو۔
- وُز-اُم اس تو راضی، دے جہت تو-رد یے کاجار سوغات دھک-اُم۔ یمہ، زنز مم دپک ات گفگیر، مھڈ-پن تو(تو-رد)۔ اما تو تھم دپف قدر فہم۔

لودے: - دپف-اند چیز سر-ات-سودا، لہک دڈ دپف قدر آدم فہمت؟

یو وستاڈ جواب ڈاد:

- آہ-را دھڈپن عجایب کار چار(کاجار پن)۔ دم گفگیر واستہ یث پے دم دپک غورک بیر-اند خہ جُکے خو خہ لوقے: "خرچ پپڈا ساو!" - وتنتب دم دپک درون پلاو پپڈا سُد ہر رقم ہج پپوھند قتیر۔ تو تہ خایین کئے پپوھند پے وُم یا پھی ات سہفخ پیاز ات لونگ، یا بادرینگ، یا سی، یا یے چیزگہ، وے تہ مس واسطہ یث لوقے، اتہ اس دپک تہ یو خُبث نرجیست تر لگن پن! وھڈ لگن پن تہ خُبث روھز پن خو برجای تہ سبن دستار خون تیر۔ یو خھر یجے دے لود: - "دپک، فاگہ!"، پد لگن تہ خُبث قا رواز تر دپک خیز، خو پُر تہ سود خو فا تہ یادد تر دستار خون تر خو جای۔ توندپخ(تونپخ) ات نہ لوقج:- "قُلُغ، گیر ساو!"، دم کار اک-اد۔

پد غِذہ یے وم دپک گفگیر قتے زابنت، خو وستاڈ ڈستے یے چود بہ خو قُلُغے وے-رد لود خو تر پوند ڈاد۔ پوند تہ تیزد ات خُرد-اب تہ چُرت ڈید: "آدمین زور ڈپن، لہک کو یے جا-ندی دوسک گرڈہ کھند خو-رد فِریبن خو ار خو دُور پِنتتو پن۔ شکر مولای-رد، مَاش اُم دس کاجار فِرود، ادے ہم مَاش-ارد ات ہم مَاش ووقد پُنت-ارد خرچ تہ پپڈا کِبت! دے کار-اند حَققونے دس گہ دووم خہ فُبد، وُز تہ تر خو تہت خیز وژفخ اُم-ممکن مو داد قہر شِچ یمہ پُخت، ات یو مو تے مو دستور درگیل سُدج۔"

پد غِذہ واستہ-واستہ ڈد-ارہی مہب توید ات، یت یے جا-ندیر، یمند کاروون سراي۔ چاست، یمتے پین نِشچ- "مہمون حلال"، بشھندے چاست، حَققونے پراکے یمتے نِشچپن فُتج "مہمون ملال"، اتہ یہ "م" حرف چِدوم سبب قتے وئبچ خو بپڈج۔ یو دوس(دوسب،) دے کار قتے حیروون سُت، اما بشھندے

دے چُرت نہ ڈاد خو دہد تَر دم کاروون سرائی. چوبنتے ترم غول. یے طرفے وے سرائی اند کِخارکپن قطار نئدجپن، وِہف تیر دپک پن، اتہ ہر تہم خو-رد اوقات (خِراک ۴) پئختاواند. یو اس یے گہ طرف دکونکے نوست خو انبونک، ارم پن وے دپک ات کفگیر کُہ فُد، ربودے خو پہلے-ہند خو وِہف تہ تماشا کِبت. دہڈ یے لہف پن (پن ۴) خو پُخت-و-پَز تیار چود، ناستپن بالبنپن تے دم دکونک تیر، دستارخون پن وِہد، اوقات پن فود. دہڈ آدمپن، وے-رد-پن قریب دے ناشچپن (نیسچپن ۴) کُہ فُد، چوبنتپن -وے پرا-ندے یے چیز-اٹ نِست. بعدپن مَرہت وے چود:- فُراد یہ، تر مَأش ہمراہ ساو!

اتہ یو یے لود، فُلُغ، تَر مو نزدیک دے سبت، پلو ہر چیز قنیرتہ-رد کُہ فارت، فہرڈے بیت مو خبز-اند خیداو، بعدے خو دپک ات کفگیر اس خو انبونک-اند زواست.

وہڈپن حیرون-حیرون تَر وے چوبنت خو لودپن:

- فُرا، پد تو دپک ہم خَلک ات ہم خالے، دے خرچ تہ اس کہ فہرے؟

لودے:

- غم مہ کپت، دستارخون فُراخ دے بیت پت، بَروات-اٹ-نِب-پت، ات وُز-تہ-ش(وُز-تہ-شچ ۴) تمہ سبَر-اُم!

وہڈپن ناست ات، یوہے وم خو دپک ربود دستارخون پہلے-اند، کفگیر قنیرے وم غورک بیر-اند ڈاد، بعدے لود:

- خرچ، پپڈا ساو!

وے دم تے بیٹن پپڈا سَت لگنپن، ہر یک اس وِہف وم دپک پہلے فہ نَرجہد ات پُر سَت ات، ات خُبئے دستارخوان تے برجای خو چود. پد غِڈہ یے لود: "فُلُغ، گیر ساو!"، ات دپک کارنگے گیر سَت. فُکٹ پن خو سبَر چود. ہر یکے اس وِہف خو دِل-اندیرے لود: "قبات اس کار! پد خَبن زور غِڈہ! ناگن برکت فُرد! پد خَبن عجایب! خو خَبم قتی یوم دس گہ کار کُہ نہ وینچت، لوچت-اُم بغير- پد بِنرف دِروغ!"

پد کار زَف تر زَف ڈاد خو وے کاروون سرائی صایب یخ فریپت. یویے وے تئب خو-رد لود-" دم دپک ات کفگیر-ارد بغير از مو بیددے صایب گہ باید مہ فُبد!"

یویے خو یے خدمت گار قیود تر خو خیز، رمادے وے فہمتاو، فُلونے جوون-اند وے نینونہ بین کُہ رھنگ، وے دپک ات کفگیر چدوم ساخت، وے بنقداو جای کہ-دند. یو سَت، نا معلوم-اٹے دے فہمت خو یت، خو صایب-اردے دے پُررہ بیٹ لود. بنہب سَت ات، پد مردم تر خوڈم ڈاد. پد سرائی صایب سَت احتیاط قنیر تر وے غِڈہ کھل، وے دپک ات کفگیرے اس انبون-اند واستہ یِکٹ زواست، ڈادے وِہف تعینب کَللہ، بعد سَت تر خو زدون، وِہف دستور دپک ات کفگیرے فود، خو چودے وے-ند قنیر پدھل خو ربودے دپف ار وے انبونک. یو غِڈہ اس ماتے خَبن خوڈم-ند فُد، اس دے کار خبر نہ سَت. ات پد چارکے یاد دپف وے دپک ات کفگیر تر خو زدون.

صاف سحر ٻن دھڙا انڊيوڊ، خو انبُون ات خو خلطه ٻن-ٻن ڏاڊ تر دھم، ٻڍ الھف، وٻف-اند قارج ات مرڪب ڇھ ڦڏ، چوڊن جو خسار وٻف تيرتے ويز جو هر تھم-ٻن جو پوندن تے روون ست. ات ڦڳھ-ي-ارد ٻڍ ڳڏھ تر جو ٻنھر ڦر ٻيٽ. ٻيٽ تر جو چيد، دروازه تے ٻے ٽق-ٽق ڏاڊ جو ڊڊ. وے تھتے وے وينت جو اس خوشے نه فھمت، چير ڪنٽ، ات وے يونسڪن-ٻن ار وے دو مھن رنٽ. بعدے لود:

آھ تھت تو ٻيتاوا مبارڪ ڦڊ! شڪر مولاي-ارد! آھ تھت، مو دعوا تو قنير خرد خطا ڪار ڦڏج، ڊي ام وُز زبا فھمت!

بعدے سوال ڏاڊ:

آھ تھت، ڪو لوف، تا اڪ شچڀخ ات ڪھ- درد ڦڏ؟ ڇڏوم سوغات قنير ات ٻيڇ؟

وے ٻُڄ نقل وے-رد چود:

ٻڍه تھتڪ، تر فلون ٻنھر-ام ڦڏ، ٻے مسگر-ارد-ام بناگرد ست، ٻويے مو ڪار اُخمند چود، ست-ام وے خيز-اند ڊس وستاڏ-ادے، ٻو ٻے لود، اس مو-يت مس نرجيد! فھمت-ام، وخت ٻيٽ تر جو چيد وڙ ڦڏاو-ارد. ات تو-رد-ام فود سوغات ٻے ڊپڪ ات ٻے ڪڦڱيرڪ!

لپ بشھند! مسگرے هنر- ٻڍ هر يڪند نيت! زور وستاڏ-ات سڏج- اس دے بيدے ڪار گھ ڇيز؟ خو ڇيڇ ته سڀر چيڏاو ڦھر ڏيے. اته نھا بغير اس ڊپڪ ات ڪڦڱيرم ٻے ڇيز گھ بيدے ڪاجار نه ڦڏ؟

تھتڪ، دم ڊپڪ ات ڪڦڱير-اند نرڇ نيت! هر وخت خيڏاو تو-رد ڇھ فارت، رٻيے ته دم دستار خون پھلے-ندے، بعد ته دم ڪڦڱيرڪ قنير واسته ٻڍ دم ڊيے ٻے دم غورڪ بير، لوفے-ته -"خرچ پڻڏا ساو!"، وے تيٺ ته اوقات (جراڪ ؟) لگنن تير پڻڏا سود. بنومني قوميات تر مڏار زانٽ قيو، اته دم ڊپڪ خاصيت ته تو-رد هي-يت-تي سود.

دے ٻے گھ مٻڙے ٻڍ خياط فڪ جو قوميات تر مٻمونه قيود. لودے وٻف-ارد، مو خدير ٻُڄ ٻيڇ، دوسڪ تشڪيلے (خڏايے ؟). تر مڏار-ارد-ٻن دے قوميات جعم ست. ڏست بنڇ-ٻن فود لٻمالٻن قنير، ڏستبن-ٻن ڦرئود، بعد-ٻن دستار خون ٻيٽ چود جو ناستبن. ٻڍ دے ٻُڄے وم ڊپڪ ڪڦڱير قنير اس انبُون-اند زواست، چوٻنٽے ٻي دوسڪ ڊگھ سڃ، زارڏ-ارد گھنٽ، ٻي بنا اڪه نيت، وے ٻيڇ دوس روشٽ ست، اته خرد ٻڙے لود، مُمڪن ٻڍ مو-رد نمايد. ربودے وم دستار خون پھلے-اندير، ڪڦڱيرڪ قنيرے واسته ٻيڪٺ ٻے وم-ند ڏاڊ، چودے دعا جو لودے: -"خرچ، پڻڏا ساو!"

ات ٻي ڇيز-اٺ ڪار نه ست. "آھ-را ٻڍ ڇيز گھڀ؟ ڇيز خطا ست؟ يا اس وم ٻيے گھ طرف مگم ڊيم(ڊي-ام، ڊيم ؟)" ڦايے دے ڪار ٻيے ٽاف گھ چود، ڦايے بلنددے لود-"خرچ، پڻڏا ساو!"- ٻيے ڇيز-اٺ پڻڏا نه ست. ٻو هم عرھق چود، هم ٻنر مندھ ست. وے تھت-اند وے چُرت وٻرون ست، قوميات-ٻن الھف شينت جو وے تھت-ٻن تر بشھند حال فود، وے-رد-ٻن لود، آھ-را سود گھ وخت خطا، گھڀ نيت!

وے پُٹھے صاف تعین وم دپک ات کفگیر چوبنت، فہمتے، ہر تھم خہ یے وبف بدھل چورج. اما شیج از
چے انجھٹے؟ دزد بیو، (ات ۲) گُمون اس ناو-ڈیٹ! بعدے دوسک گہ چُرت ڈاد، وے بیاد ڈاد، ادے وم
کاروون سرای حققونے نوم "مپمون ملال" فُد، اتہ یو یے دے کار تا آخر پُخ چُرت نہ ڈاد. باید
اُسیار (ہوبنیار ۲) خو انجوفج، ممکن تر وم کاروون سرای صایب غور مس وے دپک گھپ فریبت. ات
قہت یو خہ فُبد، وے-رد اکہ سر درکار کاجار!

دے خدیر پُخ کار ببدپخ فریبت. ات نرجیس اُم تر دے دیوم پُخ، وے کار خہ رھنگ سٹ.

یو دبپخ توید، بعد یت تر یے بشہر. الھفے وے بشہر چرخ ڈاد، یود-ات-یمے چوبنت، مے-یت-وے یے
پُنبخت، بعدے یے کِنارہ یے بشہر-اند سؤد خدارج صایب بناگرد. یو خدارج صایب چوبنت، یو کار-اند
سعی کِبت، بشہند تر بیت چورچن، دزدے نہ کِبت، حرمت فہمت. بعدے فنہ کار بن مس وے اُخمند چود.
یے مپٹے ید خیاط پُخ خو وستاڈ-ارد لود:

- کو اجازت ڈبت، سأم تر خو بشہر، خو تہت-اُم یدہ خوند سال نہ وینچ.
- بشہند!- راضے سٹ یو خدارج صایب.- وُز-اُم اس تو یے چیز-اٹ خطا کار نہ وینت، تو-ت مو-
رد حققونے خدمت چود، دے جہت وُز تہ تو-رد دھک-اُم سوغات بہ زیب مرگب. اتہ تو باید بَنفج
وے (وم ۲) مہ ڈہ، اتہ لپ ویز مس وم مہک. بشہند چوشچ وم-رد ڈہ، تازہ وم نگہ کے.

ید غڈہ یے سوال ڈاد:

- دِس نازیون مرگب مو-رد چدوم کار-ارد درکار سؤد؟
- بی غمب زے وم خو-رد. وم-ند دِس خاصیت - یہ فہر ڈبڈ ہر مپٹ تو-رد کمے-کم یے طلائے
سکہ دھک چیداو.
- اک-اد کار خہ رھنگ سؤد؟
- یے چادر تہ زمہڈ تے وبڈے، مابین-اند تہ برجای دم خو مرگب، وم خیز (راست ۲) پاڈ تہ دوست
اس زمہڈ سببے خو دعا تہ کِنے، بعد تہ لوٹے: "اچچہ، مچچہ، پچچہ". ید مرگبے دے اعغد، اس
وم غنق-اند تہ سکہ وانبت.
- اہ-را مرگب قیچ سکہ کارخانہ نست، ید تنگہ اس کہ-دند پبڈا سؤد؟
- تو گھپ حق، اما مو گھپ مس حق. اک دم مرگب-اند دم خاصیت اک دِس، خوند تاق-اُم خُبب دے
آزموڈ چود.
- ید غڈہ خوش سؤد، خو لُق-پہر (لُق-لپہر ۲) کِبت جمع، دوسک تُبنہ مس زُزد، ڈبڈ ار خلطہ یک،
پُنتنود وم مرگب تے خو ڈبڈ تر پوند. اس قضا، یو مس یادڈ اک تر وم "مپمون حلال" کاروون
سرای، یہ حققونے "مپمون ملال" خہ فُد.

یو دبڈڈ ترم، اس خُفار طرف بن ترم محلہ بن، ات مابین اند مپدونک. خو مرگب یمند ڈبڈ مَنخ، بعد
وبف خو نو ہمسایہ بین قتیر چق-چق درو سٹ. ببندد فبگہ سؤد ات خیر نیبت. ید جوونے دبف خو نو
بلدبن-ارد لود:

- ہر چیز تمہرد خہ فارت، رمے بیبت، لہک مم سراى صایب تمہرد قیرت، نر بنہب-یت مو مپمؤن!

وہڈبن غل نہ ون لوئج ات نہ نی، اتہ یو بیے وم سراى صایب قیود، خو لودے وے-رد:

- فراد، رمے، قہربن مآش-رد چین کباب، خاکنہ، گرڈہ، سفحہ، گرڈہ یت گلچہ، ترئز ات خربز، بعد جای ات مہوہ، عسل حلوا قتیر، اتہ ہر چیز گہ شیرینے تو-ند خہ یست.

ید صایبے رماد، فک-بن دہف-ارد دے خرچ قود. فراد بعد عجایب سنت، ید چہے ات، چیز-ارد دے کار حاتم طایی دستور.

پرا اس بنفداو ید صایب یت، دے غڈہ-ی-ارد دے لود، خو حساب برابر کینت. جوابے ڈاد، ادے دوسکٹ اک-یوئند نبت ات وُز تہ ش (وُز-تہ-شچ) تو-رد تو خرچ پول قہم. وم خو مرگبے یاد نر بنڈ، وم پرائدیے ربود لہمال، وم خبز پاڈے دوسک سبنت، بعدے چود دعا، لودے "اچچہ، مچچہ، پچچہ"، ات یہ بیے دوسبٹ اعغد خو تھے چود بیے سیکہ. یو بیے وم سیکہ وے تئٹ ار بنٹ فرئود خودادے ارخو جیبک، لہمالے چود تا خو ڈادے تر بیست. بعد وژیفڈ تر خو اجرہ (حجرہ). گمؤنے چود اس وے کار بیے چہے خبر نہ سنت. اتہ ید صایبے وے سئرت، خو وے کارے فک فہمت خو یت، خو جای تے نوست.

ید دہد، دم سیکہ بیے دہک چود دے صایب-ارد، یو بیے نیم وم بھا وے-رد وژبیت خو اس وے خبز-اند اندوید خو توید.

ید بنہب از نیم مس نر جہد ات، ید کاروون سراى صایب سود واستہ یٹ وے مرگب تر وے مانن مرگب قتیر بدھل کینت. ید غڈہ صاف سحرکٹ اندیزد، وم مرگب تیر سفینت خو تر خو بنہر طرف روون سود. ات قہگہ رہ تر خو چید فرابت. وے تہت ات وے فرادبن وینت وے خو خوشبن سنت. بعد اس دیدار، وے تہتے وے-رد سوال ڈاد:

- پُخک، کو نقل کے، کہ-درد-ات فُڈ ات چیزات وینت ات، چیز ات اُخمند سنت. تو کار اگہ بشہند تیار خہ سُدج، مو گمؤن، بیے چیز ات مس خو قتیر مآش-ارد سوغات ممکن فورج.
- آہ-را وُز-ام تر فلون بنہر فُڈ. سنت-ام خدارج صایب-ارد بناگرد. مو کار بشہند تیار سنت ات سوغاتی-ام مس تو-رد قود. تو سوغات یدہ تر بنڈ فیسچن.
- گمؤن-ام، تو-ت یا قارج، یا مرگب فورج. قراج-ات خہ قارج بشہند، ات مرگب یو-درد مس فنہ.
- آہ تہت، دسگہ مرگب مم دنیا تیر لپ کھم، - جوابے ڈاد وے پُخ، - وم-ند مخصوص صفت. آہ-را وُز تمہرد چیز لوم، بئمنی تہ خبٹ خو خیم قتے ونبت!

دے بیے مہبٹ گہ فا ید قومیات سنت جمع. ید غڈہ بیے خو حویلیے مابین-اند وپڈ چادر، وم مرگبے قود، یمتے بیے وم وربمت، وم خبز پاڈے دوسکٹ سبنت، بنئیدے دعا، لودے: "اچچہ، مچچہ، پچچہ". ات یہ مرکب قرار، بیے چیز-اب تعغیرات وم-ند نہ-سنت. بعدے خو زہرہ ڈاد باڈ خو خو کھلے خہم ڈاد خو خو جای تے نوست. وے تہت دوسبٹ خفہ سنت، مپمؤنبن-بن وے شینت، بعدبن تاید. ید غڈہ بیے

فہمت، وے مرکبے ہر تھم خہ بدھل چود۔ بعدے خو خدیر فراد-ارد لود: - وُز گُمون-أم، اک-م مرکب
اکہ مو مرکب نیست۔

وے خدیر فرادے پُنبخت:

- چیز جہت؟
- وم مو مرکب-اند تُلُو وم ارھی نہلین-بن اس بیر بنین قُد ات، یو خبز پرا نعل زبرد۔ ات مم-ند
هر خقار نعل از بیر بنین۔

وے خدیر فراد لوفد:

- وُن، مات تو کار (مو-ات-تو کار^۴) یکرنگ دِقبست۔ وُز گُمون-أم، مَاش قُرثے ید کاروون سراى
صایب حَبَنب عبرت ڈاد۔

شیچ ید-أم تر دے فِشتیر کار۔ بعد اس وے-یے-دے، اس چید-ند، اس وے، وے تھت حی خہ چود، یو
سُت تر یے بنہر، تر مے وے زابنت خو-رد بناگرد یے سپن تَنبِیج۔ ات سپن تَنبِتاو نازک ات قین کار۔
یو خقار سال تر وے خیز رپد۔ یے مہٹے خو پِیش بہ نا کھفند وے بنہر-اند وینت، یو یے وے تھت ات
وے فرادھر نقل وے-رد بعد بعد در بارہ وِپ گُمون، ید " مہمُون حلال " صایبے وِپ-تے نرخ بد خہ
ننڈج، دے یے مس خو پِیش-ارد لود۔

ات ید غڈہ کار بشہند اُخمہند سُت دے خقار سال-اند۔ یت یے مہٹ تر خو وستاڈ خبز خو لودے:

- آہ وستاڈ، یدہ تو-ت مو کار اُخمہن چود۔ اجازت ڈھڈ، سَام تر خو چید، خو تھت وینتاو۔ ز مونه اک-
دِس، یے مہٹ چسے آدم یست، یے مہٹ ات چوبنت، یو نیست۔
- آہ-را ساز، گھپٹ نیست! - راضے سُت یو سپن تَنبِیج، - تو-ت بشہند بناگرد مو-ند قُد۔ دے جہت،
لہک خاطرہ اس مو توجہ فُبد، وُز تو-رد یے کاجار دھک-أم، یمہ، زے مم بوجینک، ات ار مم
درون یے سوتہ۔
- ات سوتہ مو-رد چیز درکار؟ - حیرون سُت یو غڈہ۔
- خدای جون، فُک دنیا تو-ند فُید ات، دِسگہ سوتہ تو-ند خہ نہ فُبد، تو کار بی درک۔ اک دے سوتہ
بند دِس صاخیت۔ آگہ تو خابیش کنے، خو کاجار وژ پینا، وے یے چدوم شَقب فہند ات فنون قتے
خو-ند خہ چود، یہ دِگہ دم بوجینک قتیر تر وے خیز، بعد تہ خو ڈست ریے دم تے، لوقے "
سوتہ، تَنبتے اس بوجین!" ید تہ فَر بنست اس بوجین-اند نبتیزد خو دِس تہ وے ازود۔ ازم ڈید،
ادے یو تہ وے تَنب اس خو کار بنہمُون سود۔ دے لود-ت: " سوتہ، بہس"، ید تہ وژ فخت ار خو
جای۔

ید غڈہ خوش سُت، خو وستاڈ-اردے قُلُغ باد چود خو تر پوند ڈاد۔ یو مس فریبت تر دم " مہمُون
حلال " کاروون سراى۔ بشہند یے چوبنت، یہ پراکے " مہمُون ملال " قُخ۔ دے سراى نومے الہف چرت

ڏاڏ، دے معنی چیز. لودے خو-رد، یودند ملالے جای قُذج-ات، وُز باید اُنسیار (هونسیار ۴) فیم (قے-اُم ۴). خه بئُذج-اُم، مم صایب بنا کنته شَقب.

بعد وے (صایب م) سراي-اند الھف مېمُونېن ات الھف خِذمتگارېن قَتیر بلد سُنْت، وے خوجعینے مس وینت، چاست- وے قالب-اند معلوم، لپ عیيار.

تر فېگه-ره، دستارخون تیر یدِ مردم دے نوست، یو یے چوینت، یدِ سراي صایب یے کنج-اند نوسچ ات، خیچ اب ته گھپ نغورِد. یدِ خیاط پُخ بعد لود:

- اہ-را دس-اُم بئُد، یمه مَأش ملک-اند مس فنه عجایب کاچار یست. مثال، لودین هر چند خه یست دېک ات کفگیرک. اما وهډېن دېف فک دېک ات کفگیر جِناونست، دوند جھت تو خایین تے تو-رد اوقات دهک-ېن. هر خوند خه خهرے، خهر! یا بئُد-اُم، هر جا-ندے خه یست دس مرگب، قهرډېد هر مېب یے طلا سکه تُف چیداو. راست خه لوم، وُز-اُم دېف ساختے کاچارېن نه وینچ، اته لپ مردم دسگه لوقاً. ات اک-و کاچار یو شیچ مو جه خه، اس دېف قهرډ عجایبات خوند-ها بیدے.

یدِ سراي خوجعینے دے گھپ بئُد خو فکریے چود: "دېف څو کاچار-اُم مَأش خو-ند چود، ات دے ارهیم ته مس یے رقم تے تر جهنگ وېډ-اُم!"

یو تا نیمه بنهب بڅے صبر چود، فُکېن ڏاڏ تر خوډم. یَت قرارکب تر دے غڏه کهل، چوینتے یو تر خوډم ات یدِ بوجین وے کهل بیر-اند. یدِ صایب خوش سُنْت خو واسته یب څو دُست ائیرت تر وم بوجین خیز، لهک اس وے کهل بیر-اند وم تازد.

اته یدِ غڏه یے اس قهستک اب تر خوډمک تے خو وېډج. دے صایب دُست تا فریپت تر بوجین ات، یدِ غڏه یے ڏاڏ وتنتب وے دُست-اند خَبسب قهپ خو لودے: "سوته، نبتے اس بوجین!"

یدِ چارک دس لچ سُنْت، قریب فېد خو نوم رنست.

بینخېس، وُز-اُم خطا چود، مو-رد یے چیز-اب درکار نست! مو دُست تاریکے-ندے اس خو ترم تر تو بوجین ڏاڏ!

- وُن، خطا یَت چود، دېک ات کفگیر ات خه خفت! ات مرگب ات مس بدهل خه چود! دهڏ کارېن-ېن اس خو ترم فدا؟

- چدوم دېک؟ چدوم مرگب؟

- اته، تو گویا نه فهمے. مو فرادهر کاچارېن. بغیر رنوبسچ-ت؟! یمه، شیچ ته تو بیاد وېډ-اُم! سوته، نبتے اس بوجین!

بعد قا څو-ارهی سوته وے تے انگخت.

یو یے چوینت سوته یند رحم نست، قهرډېد معیوب وے چیداو.

بعدے لود:

بہس! بہس! توبہ-ام چود. توبہ، فُکب تہ شیچ وژبب-ام!

تیز-دے! اگہ نی، فا تہ دوسگہ مس تو ادب ڈبن!

یو چارک دے تر پرا ڈاد ات، ید غڈہ خو بوجینے زابنت خو روون سُت وے دھم تے. ست-پن تر وے زدون، وم دپک ات کفگیر کے اس وے زابنت، تعین وم چوبنت، وینتے، یمتے خُلیک اب"م" ات "ر" نیشچن، یعنی مسگر نینونہ یست، بعد ست-پن تر طویلہ (تنبیلہ^۲)، مرگبے مس وژببت. ید غڈہ بے فانوس زابنت، چوبنتے وم مرگب-اند وم پرا خبز پاڈ نعل اس بیر زبرد رھنگ. بعد نببا بنبت سُت وم مرکب تیر سوار، بوجین ات انبونکے ربود خو زباندے خو اس دم سرای نبتوید.

وے بے گہ مہب خیر پل قتے فریببت تر خو چید.

وے تھت ات وے فرادھر بن وینت وے خو خوش ات زار بن ست. کنار بن انجوڈ ات، کللہ بے دست ات احوال پرسی بن چود، ات وے تھتے اس وے پببخت:

- کہ-دند-ات فُڈ؟ چیر ات چود؟ ات سوغات ات مس فورجا؟
- وُز-ام تر فلونے بنھر فُڈ، سُت-ام بناگرد سپن تنبیج-ارد، اتہ تو-رد-ام بشھندے زار کاچار فود،- جوابے ڈاد وے پُخ.
- چدوم قیمت کاچار ات فود مو-رد؟
- سوتہ!
- آہ تھت، ممکن تو-ت گمون چود مو-ند تھت ات ارہ نست، ات خُبب خو-رد بے خُخچک مس بنچبتاؤ نہ فھرڈیم (نہ فھرڈی-ام^۲)، ات اس وے-ندیر گلتک چیداؤ اس مو دُست بغیر نہ یادڈ؟
- تھتک، ید اس وبف ساڈہ سوتہ یبن ادے تو-ت خہ وینچ، نست ، - جوابے ڈاد وے پُخ، - ید دسگہ سوتہ یدے دے قتی-ام خو فرادھر دپک ات کفگیر ات مرگب-ام پرجوڈ.

بعدے دے واقعہ، ید تر " مہمون ملال" خہ فُڈ، لودے دپف-ارد.

خُبس قابل ات نبتوید، آہ تھت،- لودے وے-رد ید خیاط، - ات شیچ دپف خو قومیات مگم فا بے تاف گہ جنت-ام، لھک یدین تر تشکیلے بیت (خُڈا بے^۲)، فھمبن، تمیت دروغ گوی نست!

وے بے گہ مہب بن دھڈ قومیات قیود. سر پرا بے ید خدیر فراد بشھند خرچ ڈاد خو دپک قتیر. تر خیر نیست ارد بے گنجے حویلے ندے پھم بن چود چادرک، ید بے گہ پُخ وم خو مرگب فود، چودے دعا، واستہ بیٹے لود- "اچہ، مچہ، پچہ"، اتہ یہ مرگبے ٹو-ارہی سیکہ وم چادر تے پتنتوڈ. ید فشتیر پُخے خو انبورک زابنت، چودے بے دمند وبف (سیکہ بن^۲) بے چند کھند خو ہر یکے خو مہمون بن اردے دھک چود. وھڈبن خوش ست. بعد ید بزم ات- جزم تا نیمے بنھببخ دووم چود، دھف ات رباببن- بن زابنت خو ساز لوڈ ات رقص (رقاصے^۲) سر ست. اس نیمے بنھب ترم دی ات فُکب بن سیر ات خوش ات راضے اس مہمونے یبن تر خو چدین تاید.

دم يے گه ڦيگه، ڀڊ خياط خو پڄين قتيرو نوسچن قود ات، ڀڊ خديرو پيښخت:

- آه تهت، مائش چيد-اند فڪٽ پراڪه دستور، اته تر بسنڌ وم مائش قز نه وين-آم. يه ڪو ڪهد-ارد ڦيد؟
وے تهتے فهمت، مگم خو خطا ڪار-ارد اقرار سوڊ، دونڊ جهت، يے طرفے فقط نغبت خو عملے
چود، بعدے لود:

- آه تهت، وم قز-اند خو-رد ڦيگه جڳھ ڀڙوڳ لوڦڊ وم دهرڌ ڦڏج. ٺز-آم وم جزا ڏاد. وم ڪهل-آم ڏاد
تئغ، بعد-آم دوست ڦمچے لچ مس وم چود. يه اس بناج رخاست. ڊس-آم بند ادے، اس خو گلے يه
يے ڊگرگه نه ڦهرڏاد مال قتيرو تر پاخ سينتاو، ست تر هر چڊوم ڄه دره، اته يے روپڄڪ غار-
اندے چود خو جاي. روپڄ يڻچ تر خو رنڄ، نو ترم ڊڀڄت وينڄے، تر تارڪے ڏو ڄيم تر وے
ڏهوڀن. بعد ڀڊ روپڄ سھم-اند خو رڄيڻت. پوند-اند پے وے-ندے (وم-ندے) ڏاڏج ڄرس.
- آه شيخ-روپڄ، تر ڪه-يت ڊس بي سمر روون؟ - پيښچے اس وے (وم يو) ڄرس.

يو (يه) ڳير سڏج خو لوفجے وے-رد:

- مو تے-ڀن ڏو سھم اجڀن ڄيمڀن ڏنڄ خبره! ڊس گمون مو-ند، ترم ممڪن چڊوم ڏبو ٺلو ڊڀڄ!
- آه-را ئي! ڏبو-ات جن تر رنڄ چير ڪينت؟ يه ڦرڻ قننڻ وڙفڄ-آم، - مصلحتے ڏاد ڄرس،- بعد حي
وے از-اند ڪن-آم.

دهڏڀن وڙيفڊ، يت-ڀن تا وم (وے) غارڀڄ. ڀڊ ڄرسے تا ڏاد ترم ڪلهه، اس بناج مے (مم) روپڄڪ تر
تير زڀڊ خو رڄوست. ات ڀڊ روپڄ پس وے يڻ. الهڦ جاي ڀن رخاست ات پے وڀڦ-اند عسل ڄڦينڄ
ڏاد.

پيښختے:

اي شيخ-روپڄ، اي ريس-ڄرس! تر ڪه-يپت ڊس ڙڻبت-ا-ڙڻبت روون؟ وهڏڀن ست ڳير خو، خو
ڪارنگے ڀين وم-رد نقل چود.

- تيبت، ساوڀت مو قتے! - لودے وڀڦ-ارد ڄڦينڄ،- مو-ته هر ساختے "ڏبو-ات جن" بناج چيد نه
ڦهرڏڀڊ!

ڄرس ات روپڄ ڀن وم-ارد باور نه چود. ات ڀڊ روپڄڪے لود:

- آه-را مائش-آم ڦرڻ اس تو غلله يت، هم مائش قوت اس تو زيات، اته دے حال قتے اس وے نا
معلوم حيوان-آم بناج يت (ڏويد).

نه ڦهر-آم ڏاد ادے خو غنڦ يپت-آم! ات تو چيز چيداو ڦهرڏيے؟

- تر روشت مورچ ڄلے مه چس، تر وے ڄينے چس!- جوابے ڏاد وڀڦ-ارد ڄڦينڄ.

- پد خرس ات روپخ بن بناج پے بناج تر وے (وم ۴) روپخ رئخ طرف فا روون ست ات، پد خفینخ دبف همراه اس تیر، هوا فہ. خرس ات روپخک بن اس بناج وے رئخ پرا-یند گیر ست، اتہ پد خفینخ فز-فرتے روونت خو دب ترم. یہ یت صاف پرا تر وم فز خبز خو ناست وم شلک کھل تیر. بعدے دے ڈاد وم نبش، وم خبمبن-بن تارک ست. یہ ے ٹو-ار ہی چرخ خو گرگنوبنہ ڈاد خو اس دم بین-اند زبڈ. اس سہم خرخک گھبنت خو رخاست تر دھبنت، خو اس وے وخت-اند تا نرپخے ے چھے وم نہ وینچ. ے چے-رد شیچ معلوم نست، تر کہ یہ بپد!

وے پخبن-بن دے بند خو خوش بن ست خو آلف بن شینت.

- یدہ،- لودے پد خیاط، - وُز-أم خو چاق عمرے وینت. اتہ تمہ تہم دے خو سوتہ خاصیت اچ وخت مہ رنئسبت!

.... بعدے زابنت خو همراه تلفون خو مو-ردے قیود. پینختے: - آہ-ڈہ، فک ات دم سوگ نشت-آ؟
جواب-أم ڈاد:- وُن! لودے:- پس تو-رد خیر ات برکت، سلامت فے!

وے گوبنہ یک ربیداو علومت ٹکمہ یکے زقت ات اک-اندن یم سوگ مس تیار ست.

19.02.17 نیشچ سیخ

۲۲ جولای ۲۰۱۸ گرڈپنچ سیخ